

Met creatief boekhouden voldoet Nederland al behoorlijk goed aan de KRW

'KRW: nog maar
37
maanden tot we de
waterkwaliteit op orde
moeten hebben'

De Europese Commissie is op 25 juli 2024 een zogenaamde inbreukprocedure gestart tegen Nederland, omdat de commissie vindt dat Nederland de Kaderrichtlijn Water niet genoeg regelt. Volgens de commissie is het regelmatig actualiseren van de lozingsvergunningen onvoldoende geborgd. Minister Madlener schrijft aan de Tweede Kamer dat hij 'gaat kijken hoe tegemoet te komen is aan de wensen van de commissie'.

tekst Geert van Duinhoven (redactie Vakblad)

> Laten we de inbreukprocedure maar beschouwen als een teken dat de Europese Commissie er bovenop zit dat de lidstaten hun verplichtingen voor de Kaderrichtlijn Water gaan nakomen. Het is een stapje minder vergaand dan een procedure bij het Europese Hof. In dit geval wil de commissie dat Nederland een einde maakt aan het verlenen van vergunningen voor onbepaalde tijd. Als je in Nederland nu een lozingsvergunning krijgt, geldt die niet voor bijvoorbeeld vijf of tien jaar maar in de meeste gevallen 'voor altijd'. De minister wil hier wel naar kijken, maar weet nog niet of hij vergunningen voor beperkte tijd wil, of dat hij het bevoegd gezag gaat verplichten 'om vergunningen binnen een bepaalde, vaste frequentie opnieuw te toetsen en zo nodig ambtshalve aan te passen'.

Inspanningen verdubbelen

Maar ook al zit de EU er bovenop, het wordt steeds duidelijker dat Nederland de waterdoelen niet gaat halen voor 2027. In november bleek tijdens een debat met de Kamercommissie dat slechts een aantal van de honderden aangewezen waterlichamen momenteel voldoet aan de gewenste kwaliteit. Terwijl dat wel heel hard nodig is, schrijft het Europees Milieuagentschap (EEA) in 'Europe's state of water 2024'. Het agentschap concludeert op basis van data van de lidstaten dat de Europese waterkwaliteit achterblijft bij

de verwachtingen. 'De Europese wateren zijn niet in goede toestand. Onze waterveiligheid wordt bedreigd. We moeten onze inspanningen verdubbelen om onze waterlichamen te herstellen', zo becommentarieerde Leena Ylä-Mononen, directeur van het agentschap, de uitkomsten van het rapport op haar website.

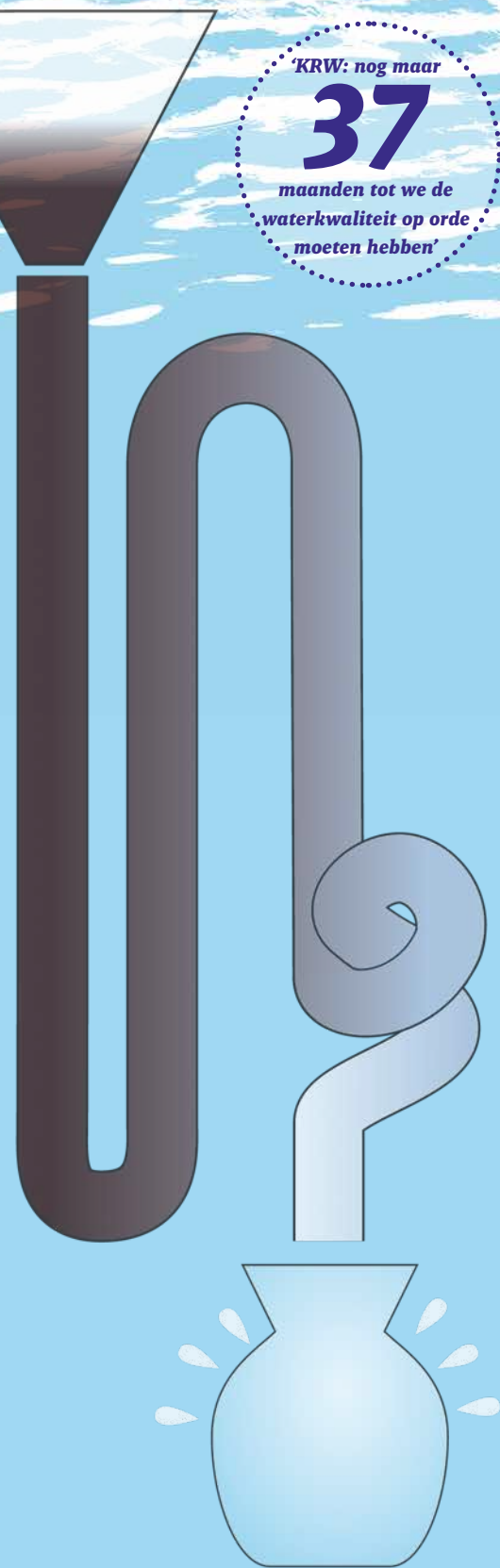
Het EEA schrijft ook over de verschillen in waterkwaliteit tussen de verschillende landen. Er zijn meer wateren met een onvoldoende waterkwaliteit in Centraal- en West-Europa, waaronder Duitsland en Nederland. 'Dit kan per land verschillende oorzaken hebben, omdat alle landen te maken hebben met eigen uitdagingen. Ook verschillen in onderzoeks- en monitoringsmethoden kunnen een rol spelen.'

One-out-all-out

Eind dit jaar komt minister Madlener met een tussenstand van de waterkwaliteit in Nederland. Alle 745 oppervlaktewaterlichamen moeten voldoen aan zo'n 140 biologische, chemische en hydromorfologische doelen. Dat ze berekend met de huidige rekenmethode niet voldoen, is al wel duidelijk. Maar minister Madlener wil, overigens net als zijn voorganger Harbers, met een soort boekhoudkundige truc toch aan de eisen voldoen. Hij vindt, met zijn eigen manier van kijken, dat op dit moment ruim driekwart van het totaal aan KRW-doelen in alle waterlichamen in Nederland wordt gehaald. In oppervlaktewater wordt bijna 80 procent van de KRW-doelen voor stoffen gehaald. Voor de biologie in oppervlaktewater (vissen, waterplanten en andere waterorganismen) is dat nog iets minder dan de helft. In het grondwater wordt ruim 70 procent van de doelen gehaald. Althans, volgens de minister.

Eigen kijk

Het punt is dat Nederland op een iets andere manier dan de EU naar de kwaliteit kijkt. Een waterlichaam voldoet volgens de EU aan de kwaliteitseisen als aan alle 140 normen wordt voldaan. Zo zijn er maar liefst 122 normen voor verschillende gevaarlijke stoffen. Als een waterlichaam aan een van deze normen niet voldoet, is de waterkwaliteit niet op orde. Dit is het zogenaamde one-out-all-out-principe. Madlener vindt dit te streng en wil het liefst naar een beoordeling waarbij je niet aan alle normen hoeft te voldoen.

Illustratie Aukje Corter

Volgens de minister is er bij de lidstaten nu nog onvoldoende draagvlak om het huidige 'one-out-all-out-principe' te verlaten. Tot nu toe zijn vooral Oostenrijk, Duitsland, Denemarken, Finland en Luxemburg ervoor om de rekenmethode te veranderen. Maar zolang niet alle andere lidstaten daarin mee willen gaan, zal ook Nederland met de 'gewone' methode moeten werken en is de waterkwaliteit nog lang niet op orde.<

redactie@vakbladnbl.nl